

دریا

درس پانزدهم

هر کجا چشم می رود، آب است
دریا آن قدر بزرگ است که هر کجا را نگاه می کنیم
فقط آب است.

از افق تا افق، همه دریاست از این طرف آسمان تا آن طرف آسمان را آب گرفته است.
آب، آینه ای است پهناور دریا مثل آینه ای بزرگ است که
صورت آسمان، در آن پیدا است عکس آسمان در آن پیدا است.

خنده ی گرم و روشن خورشید گرما و روشنی خورشید،
به آب سرد دریا می تابد و آن را
بر تنِ سرد آب می ریزد گرم می کند.
موج از پشتِ موج می آید
موج های دریا پشت سرهم
موج در پیشِ موج می خیزد
بالا و پایین می شوند.

آب دریا خود را مثل دامنِ نرم، می‌کشد آب، دامنش را نرم
روی ماسه‌های ساحل می‌کشد. بر تنِ پاک ماسه‌های کبود
وقتی آب دریا به ساحل برخورد می‌کند، می‌برد لذت از نوازشِ آب
ساحل از نوازش آن لذت می‌برد و آرام و ساحل بی خیال خواب آلود
بی خیال به خواب می‌رود.

با دیدن دریا شاد می‌شوم و از خوشحالی، می‌شوم شاد و می‌زنم غوطه
مثل ماهی در آب شفاف دریا شنا می‌کنم. مثل ماهی، میان آبِ زلال
آسمان خوش منظره و زیباست و دریا آرام آسمان دل‌گشا و دریا رام
است و من از اینکه زندگی با من مهربان زندگی مهربان و من خوش حال
است خوشحالم.

محمود کیانوش

کلمات مخالف

پیدا $\neq$ گم، پنهان
نرم $\neq$ زبر
می خیزد $\neq$ می نشیند
پاک $\neq$ آلوده

کلمات هم خانواده

✓ مثل - مثال - امثال
✓ لذت - لذیذ

